

Recull de Premsa

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Taula de contingut

Ross: "tant l'orquestra com jo teníem una vició semblan" moltes novel Catal unya, pod ri a i n fl ui r com voldriaen l'orquestra". Diari de Sabadell - 19/07/2018	3
El violoncel joiós d'Isserlis en territori Casals Ara Estiu - 20/07/2018	4
Creu de Sant Jordi per al Centre Filatèlic i Numismàtic de Ripoll El 9 Nou Osona i Ripolles - 20/07/2018	5

► 19 Julio, 2018

Xavier Puig, el nou director de l'OSV, i James Ross, que ha renunciat al càrrec, ahir al Palau / ÓSCAR ESPINOSA

Xavier Puig, nou director de l'OSV

Albert Ferrer Flamarich · albertferrerflamarich@gmail.com · #OciDS #OSV

SIMFÒNICA El fins ara director de l'Orquestra Simfònica del Vallès, James Ross, deixa la direcció per motius professionals i el substituirà el cerverí Xavier Puig, que agafa el projecte "amb il·lusió"

Per motius estrictament professionals, el trompista, pedagog i director d'orquestra James Ross (Boston, 1959) deixa la direcció titular de la Simfònica del Vallès després del primer any en el càrrec, tot i els bons resultats en números d'assistència i activitat. El seu substitut serà Xavier Puig.

Ross afirmava ahir des del Palau de la Música, on va oficialitzar el relleu amb Puig, que quan fa dos anys li van oferir el lloc, "era una oportunitat fantàstica perquè tant l'orquestra com jo teníem una visió semblant en la confluència artística i moltes idees per cercar noves maneres d'enfocar el fet musical". Des que va renunciar a la Universitat de Maryland li van sortir diverses oportunitats professionals inesperades als EUA, entre elles una ampliació de contracte a la Juilliard School, a més d'haver de compaginar circumstàncies personals. "He tingut dubtes de si en la meua nova etapa, sense viure permanentment a

Xavier Puig assumirà la direcció per un període inicial de dues temporades a partir de l'1 de setembre, fins a l'agost del 2020

Ross: "tant l'orquestra com jo teníem una visió semblant i moltes noves idees"

Catalunya, podria influir com voldria en l'orquestra".

Satisfet del seu vincle amb l'OSV, pel director nord-americà "la flexibilitat de l'orquestra i la meua pròpia m'han permès conèixer moltes coses noves i experiències musicals". En aquest sentit, va concloure que estava molt animat pel futur de l'OSV: "és un win-win per l'orquestra i per mi".

Xavier Puig nou director

D'altra banda, l'elecció del cerverí Xavier Puig com a nou titular no ha estat difícil. "A l'hora de buscar un canvi, l'OSV va endegar un procés participatiu intern entre els músics i treballadors. Per majoria, va sortir ell", va destacar Jordi Cos, president de l'orquestra. Puig va confessar que està molt il·lusionat i que "és una orquestra que coneix des de fa temps i hi he col·laborat habitualment". Puig dirigirà l'OSV al festival de la Cerdanya abans que a partir de l'1 de setembre en sigui el nou titular.

CRÍTICA

El violoncel joiós d'Isserlis en territori Casals

TEXT
XAVIER CESTER

STEVEN ISSERLIS
FESTIVAL PAU CASALS. AUDITORI DEL
VENDRELL 18 DE JULIOL

El violoncel, com és lògic, ocupa un lloc destacat en la programació del Festival Pau Casals, la 38a edició del qual compta amb Steven Isserlis com a convidat especial. Després d'un concert amb l'Orquestra Camera Musicae, el violoncel·lista britànic va protagonitzar dimecres un recital presidit per la joia encomanadissa que transmet a l'hora de fer música. Aquesta empenta comunicativa mai és rígida ni unidireccional, ja que l'estil d'Isserlis és ric en inflexions, en matisos, en detalls que enriqueixen un discurs sense afectacions ni artificis, tot al servei d'unes lectures que sempre van de cara a barraca.

En territori Casals era inevitable que Bach fos un dels autors programats. També va ser una sort, perquè, com ja va demostrar en el concert que va oferir al Palau de la Música el setembre passat, Isserlis aborda les suites de Bach amb dosis equivalents d'elegància i energia, així com amb una articulació de gran nitidesa. El resultat a la *Suite núm. 3* va ser enlluernador en el sentit més literal del terme, per la lluminositat amb què Isserlis va traduir els pentagrames, des d'un preludi desbordant fins a una giga electrizant, passant per una sarabanda confidencial.

L'alè romàntic

El canvi d'última hora del pianista previst no va implicar cap problema de coordinació entre Isserlis i Tom Poster. Els dos intèrprets van bastir una progressió impecable en les tres *Fantasiestücke* de Schumann, des de la tendresa somiadora de la primera fins a la impulsivitat de la tercera. El mateix alè romàntic va presidir la versió de la *Sonata en la major* de Franck, una peça per a violí que els violoncel·listes, com Pau Casals, han fet seva en la transcripció de Jules Delsart. De fet, Casals és un dels testimonis indirectes de la possibilitat que el compositor belga concebé l'obra amb els dos instruments al cap, tal com el violinista que la va estrenar, Ysaÿe, hauria explicat al músic català. L'arc flexible d'Isserlis va acaronar els passatges més cantables mentre el piano de Poster explotava la densitat d'una harmonia per la qual ha passat Wagner.

Als antípodes se situa la depuració del llenguatge de l'últim Debussy, que té en la *Sonata per a violoncel* un dels exemples més paradigmàtics. Els dos intèrprets van copsar a la perfecció aquest caràcter, sense oblidar els aspectes més juganers de l'obra. Un bombo-net, una *Romança* de Saint-Saëns, va ser el colofó deliciós de la vetllada. ♦

► 20 Julio, 2018

Dilluns rebran el guardó, que reconeix el més de mig segle dedicat a la difusió dels segells

Creu de Sant Jordi per al Centre Filatèlic i Numismàtic de Ripoll

Ripoll

Jordi Remolins

Més de 79 milions de segells que durant els últims 50 anys han voltat pel món sencer portant imatges de Ripoll i la comarca han tingut finalment el seu reconeixement amb la Creu de Sant Jordi que dilluns recollirà la presidenta del Cercle Filatèlic i Numismàtic de Ripoll, Carme Font, al Palau de la Música de Barcelona. Aquesta setmana s'ha anunciat que l'entitat ripollesa està entre les 24 de tot Catalunya premiades amb aquest guardó, en el seu cas per haver participat en nombroses exposicions i edicions de segells i contribuir a projectar "el patrimoni històric del Ripollès i de Catalunya".

La mateixa Carme Font es mostrava eufòrica, no només per la Creu que recollirà juntament amb 10 membres de la seva junta, d'una col·laboradora habitual com la consellera Teresa Jordà, i de l'alcalde de Ripoll, Jordi Munell, sinó també "perquè és la primera vegada que una entitat filatèlica rep aquest premi, i a més és l'única que està liderada per una dona". Ara mateix el Cercle té 175 socis, tot i que havia arribat a comptar amb 400. Girant la mirada enrere Font explica

Carme Font, aquest dijous davant l'església de Sant Miquel de la Roqueta

que segurament l'acció que l'ha satisfet més durant tots els anys que porta dedicada a l'entitat va ser "quan vam publicar els segells de les armes de foc".

Per aconseguir la Creu de Sant Jordi van comptar amb la col·laboració del Consell Comarcal i l'Ajuntament de Ripoll, que van aprovar una sol·licitud on més tard s'hi

van sumar altres consistoris com el de Sant Joan, o organismes com l'Hospital de Campdevànol. Font també està molt satisfeta de l'ajuda que ha rebut incondicionalment de la ninotaire vigatana Pilarín Bayés.

La història del Cercle es remunta a l'any 1967, quan un grup d'aficionats als segells i les monedes van ini-

ciar unes trobades a la Casa de Cultura de Ripoll, per tal d'intercanviar-hi material. Fins al 25 de febrer de l'any següent no es va oficialitzar la seva activitat com a delegació del Círculo Filatèlico y Numismático de Barcelona, amb Francesc Pujolar de president. L'any 1979 el Cercle Filatèlic va desfer-se del rang de delegació per ser a tots els efectes una entitat autònoma. El Govern Civil en va haver d'aprovar els estatuts. Font n'era la presidenta des de dos anys abans, i ella ha estat precisament la responsable de les nombroses fites aconseguides i el seu pal de paller. Més de 50 mata-segells amb diversos temes locals, i de 79 milions de segells també sobre aspectes relacionats amb el Ripollès voltant pel planeta enganxats en sobres o paquets postals, ha estat el resultat de la feina de formigueta dels seus responsables. El segell més rellevant pel que fa a nombre d'unitats va ser l'etiqueta autoadhesiva de la sèrie 1000-1007 del ferrocarril, de la qual se'n van distribuir 45 milions. Del mil·lenari de la congregació de la tercera basílica de Ripoll n'hi va haver 8 milions, la mateixa quantitat que de la sèrie de tres segells dedicats al monestir de Ripoll.

20-7-2018

CONCERTS

VICTORIOSA SORTIDA DEL LABERINT

GREC FESTIVAL DE BARCELONA. *El monstre al laberint* de Jonathan Dove.
Llibret d'Alasdair Middleton, traduït al català per Marc Rosich. Marc Sala,
Gemma Coma-Alabert i Toni Marsol, solistes vocals. Lluís Homar, veu en off.
Quim Giron, acròbata. Gabriela Blanch, Ariadna. Orfeó Català, cors de l'Escola
Coral de l'Orfeó Català (Cor Jove, Cor de Noies, Cor Infantil, Cor Mitjans i Cor
Petits), cors de Clavé XXI i participants individuals. Jove Orquestra Nacional de

Catalunya (JONC). Dir. musical: Simon Halsey. Dir. escènica: Constanza Brnčić. **TEATRE GREC. 15 DE JULIOL DE 2018.**

L'Orfeó Català ha tancat una temporada rodona efectuant el seu debut al Festival Grec amb l'estrena a Espanya de l'òpera coral de Jonathan Dove *El monstre al laberint*. Una temporada marcada per la contemporaneïtat, que va començar amb l'estrena europea de *Considering Matthew Sheppard* de Craig Hella Johnson, va seguir amb les estrenes del *Réquiem por el cantaor de los poetas* d'Enric Palomar amb l'OBC i el *Rèquiem* d'Albert Guinovart, encàrrec del Palau de la Música Catalana, i amb la interpretació d'*Harmonium* de John Adams, sota la direcció del propi compositor.

Marc Sala amb cantaires del Cor Jove. © Anna Fàbrega

La proposta musical de Jonathan Dove s'emmarca en el projecte original de ressò europeu encarregat per la Berliner Philharmoniker, el Festival d'Ais de Provença i la London Symphony Orchestra, en què les figures de Simon Rattle i de Simon Halsey, director artístic dels cors de l'Orfeó Català, han tingut un pes actiu important. Es tracta d'un projecte de cooperació cultural europea amb uns objectius molt clars: incentivar la participació juvenil en esdeveniments musicals amb un clar vessant pedagògic i humanístic; fomentar la cooperació, tant musical com escènica, facilitar la proximitat i comprensió de l'obra tot traduint-la a l'idioma local on s'interpreta i, per últim, trencar les barreres amb la música contemporània. Naturalment, el missatge de l'obra que explica *El monstre al laberint*, basada en el mite de Teseu i el Minotaure, no és insignificant. La història expressa, mitjançant la reinterpretació i actualització del mite als nostres dies, un clam a favor de la pau i en contra de la violència, una crida a favor de la participació activa de la joventut davant les injustícies, un cant d'esperança i llibertat en una Europa unida. Es tracta, doncs, d'un projecte coral en el més ampli sentit de la paraula que ja s'ha ofert a ciutats com Lisboa, Estocolm, París, Pequín o Taipei. Efectivament, tal com el director del Festival Grec, Cesc Casadesús, va dir en la presentació d'aquest espectacle, "*projectes com aquest són únics i justifiquen el Festival*".

Gemma Coma-Alabert amb el cantaires més petits; al fons, l'Orfeó Català © Anna Fàbrega

El projecte a Barcelona va comptar amb la participació de l'Orfeó Català, de tots els cors de l'Escola Coral (Cor Jove, Cor de Noies, Cor Infantil, Cor Mitjans i Cor Petits) i membres dels cors de Clavé XXI (el projecte social de l'Orfeó Català), a més de la Jove Orquestra Nacional de Catalunya i solistes individuals. El Teatre Grec de Montjuïc va esdevenir un escenari ideal per a una obra d'aquestes característiques, malgrat requerir amplificació i tot i que l'escenari va quedar petit per l'allau d'actors implicats en l'obra: més de tres-cents cantaires, a part l'orquestra, solistes i un ballarí acrobata. L'espai del Teatre Grec a l'aire lliure, en l'avinentsa de tractar-se d'una reinterpretació d'un mite grec en format operístic, que al capdavant és una reinterpretació actual de l'antiga tragèdia grega, feia pensar que el gènere operístic s'adapta als nous temps però també sap conservar-ne l'essència original.

Toni Marsol com a Dèdal. © Anna Fàbrega

El monstre al laberint (en l'original anglès *The monster in the maze*) basa l'acció en la intervenció de Teseu (aquí un jove professor admirat pels joves atenesos), que acompanya els joves conduïts cap al sacrifici dictat pel rei Minos de Creta, com a imposició cruel per la seva victòria sobre Atenes, dins el laberint construït per Dèdal. Al laberint jeu el Minotaure, figura mitològica que aquí sembla simbolitzar les pors i la submissió de l'home davant les injustícies. La lluita comuna dels joves liderats per Teseu aconsegueix vèncer la força i el poder del Minotaure i, com a conseqüència, de Minos, tot alliberant el poble d'Atenes.

Quim Giron com a Minotaure. © Anna Fàbrega

Jonathan Dove, tercer compositor viu més interpretat del món i present a Barcelona per a la representació d'aquesta òpera coral, ha escrit en aquesta composició una música sense excessives pretensions, molt a prop de l'estil dels musicals, que prioritza l'efectivitat musical a través del ritme i una facilitat melòdica que permeti als cors interpretar de memòria la partitura en pro d'una més gran mobilitat escènica, però també adaptar fàcilment les diferents traduccions requerides, aquí realitzada amb èxit per Marc Rosich al català. L'Orquestra assumeix el pes més colorista de la partitura, en un llenguatge musical que vol ser proper a un ampli ventall de públic. Recordem que aquesta òpera està pensada per ser interpretada per músics *amateurs* junt amb professionals, però també per ser rebuda per un públic sense prejudicis. Dove no busca esdevenir singular i innovador en el llenguatge emprat en aquesta

òpera, sinó que posa per davant els objectius del projecte, com ja hem dit amb una clara preponderància de l'aspecte pedagògic.

© Anna Fàbrega

L'objectiu buscat s'acompleix, amb escreix, i en la representació a Barcelona va comptar amb l'experta batuta de Simon Halsey al capdavant d'una brillant JONC –destacant-hi els dotze músics de vent metall responsables de caracteritzar la figura del Minotaure des de fora d'escena– i dels cors presents en escena. Halsey va comptar amb el suport musical imprescindible del sotsdirector de l'Orfeó Català, Pablo Larraz, i de la directora del Cor de Noies, Buia Reixach, ambdós impecables en la seva assistència als cors –a vegades de forma paral·lela– mentre els cantaires es movien contínuament i ràpidament per l'escenari.

Conscient de la força coral de l'òpera, la directora d'escena i coreògrafa Constanza Brnčić en fa, dels cors, els autèntics protagonistes. El cor és tant el poble d'Athenes com els joves aventurers que es dirigeixen al laberint, com també la recreació humana del propi laberint, possiblement un dels números musicals més lluiïts i brillants de tota l'òpera. Escènicaament, Brnčić va fer servir pocs elements complementaris, més enllà d'un vestuari intemporal i una il·luminació que potenciava les ombres; però els que va fer servir van esdevenir d'allò més eloqüents, com per exemple unes senzilles fulles de palma que a les mans dels cantaires de l'Orfeó Català en un moviment rítmic i dansat recreaven una bella i confusa estampa del laberint.

Simon Halsey i els directors i directores dels cors de l'Orfeó Català. © Anna Fàbrega

En els papers individuals, va destacar el Teseu del tenor Marc Sala, un perfil tant físic com vocal ideal per al paper, que va demostrar un gran entusiasme i complicitat amb els membres del Cor Jove de l'Orfeó Català al llarg de tota la representació. Impecables també les intervencions de la mezzosoprano

Gemma Coma-Alabert com a mare de Teseu i de Toni Marsol com a Dèdal, i absolutament magnètica la recreació del Minotaure pel ballarí i acròbata Quim Giron. La veu en off de l'experimentat Lluís Homar com a Minos va posar la guinda del pastís a una producció esplèndida que mereixeria repetició a altres indrets de Catalunya en un futur proper.

Imatge destacada: © Anna Fàbrega